

[S. Munk.]

Det er en Kendsgerning, at det væsentlig har været de større Skatteydere, der gennem mange Aar har søgt til Frederiksberg, medens man efter Evne ved en dertil indrettet Boligpolitik har søgt at holde de smaa Skatteydere borte. I Aarene fra 1916 til 1930 har København bygget 22 300 2 Værelsers Lejligheder, Frederiksberg kun 1 400. Københavns Kommune har ydet det private Boligbyggeri Støtte til Opførelse af 27 400 Lejligheder, Frederiksberg kun til 1 700 Lejligheder. Altsaa, København har ydet Støtte til og bygget 16 Gange saa mange Lejligheder som Frederiksberg, endskønt Folketallet kun er 6 Gange større. Og hertil kommer, at de smaa Lejligheder, der undtagelsesvis er bygget paa Frederiksberg, gennemgaaende ikke er af den Slags, som Arbejderne i al Almindelighed har Raad til at bo i.

I 1933—34 havde Frederiksberg efter Folketallet 3 Gange saa mange Skatteydere med Indtægter fra 10 000 Kr. og opefter som København. Udelukkende dette langt højere Indtægtsniveau er Grunden til den lavere Skat paa Frederiksberg. Før Betænkningen havde klarlagt disse Forhold, var det en stadig gentaget og yndet Paa-stand fra konservativ Side, at Skatteforskellen imellem de to Kommuner skyldtes et bedre økonomisk Styre paa Frederiksberg. Det gjaldt for Konservatismen om at gøre det saakaldt ødsle socialistiske Kommunestyre i København misliebigt for at fremme egne partipolitiske Interesser, men det maa jo rigtignok siges nu efter Betænkningens Fremkomst, at Glansen er gaet af Sancte Gertrud. Der er blevet saa stille om denne Sag, og af letforstaaelige Grunde. Betænkningen fastslaar nemlig med tørre Tal, at København saa at sige paa alle Omraader er bedre økonomisk styret end Frederiksberg. Frederiksberg har lidt højere Lønninger, dyrere Hospitalsdrift, større Skoleudgifter, dyrere Kommunebiblioteker, dyrere Brandvæsen og større Vej-udgifter, det sidste væsentlig til Fordel for Grundejerne, end Københavns Kommune. Derimod havde København før den mellemkommunale Refusion blev indført, langt større sociale Udgifter end Frederiksberg.

I København—Frederiksberg-Betænkningen Side 17 er der givet en ganske fortræffelig Oversigt over de to Kommuner Indtægter og Udgifter pr. Indbygger i 1931—32. Denne Oversigt viser, at skønt København da havde en Merudgift til Forsorgsvæsenet alene af 16 Kr. pr. Indbygger, var den samlede Merudgift i Køben-

havn for alle Administrationsomraader til- sammen kun 3 Kr. pr. Indbygger. Det er Tal, der paa en uomtvistelig Maade godtgør, at det ikke er det konservative Frederiksberg, men det socialistiske København, der staar som det gode Eksempel paa et sundt og omhyggeligt økonomisk Styre.

Trods Københavns langt større Udgifter har Frederiksberg i Tiaaret 1921—22 til 1931—32 i samlet aarlig Skat udskrevet omtrent samme Beløb pr. Indbygger som København, idet den gennemsnitlige Skattebyrde i denne Periode har været 133 Kr. pr. Indbygger for København og 131 Kr. pr. Indbygger for Frederiksberg, men paa Grund af den langt større Velstand paa Frederiksberg har man der kunnet nøjes med en langt lavere Skattesats end i København. Forskellen har været stadig stigende, og i 1934—35 skulde København for at opnaa fuld Dækning for sine kommunale Udgifter have udskrevet Indkomstskatten med dobbelt saa høje Takster som Frederiksberg. Dette sidste fremgaar særdeles klart af en som Bilag til Lovforslaget aftrykt Udregning, hvorefter København for at faa Balance paa sit Regnskab skulde udskrive 135,09 pCt. af Grundskaalen, Frederiksberg kun ca. 66 og Gentofte lidt over 69.

Det er ganske klart, at en saadan Tilstand umuligt lader sig opretholde inden for et og samme Bysamfund, og Misforholdet vil øges, hvis der intet sker. En saa blodig Uret mod den københavnske Befolkning kan ikke fremdeles opretholdes. Den er uretfærdig og urimelig, hvilket den frederiksbergske Befolkning burde erkende, saa meget mere som Københavns Kommune ogsaa er Eksistensgrundlag for Frederiksbergs Befolkning. Det tjener i høj Grad Frederiksberg-Kommissionens Medlemmer til Ære, at disse uforbeholdent har erkendt, at den nuværende Tingenes Tilstand er uholdbar, og Spørgsmaalet bliver herefter: hvorledes skal man da fremtidig ordne Københavns og Frederiksbergs indbyrdes Forhold? Kommissionsflertallet, bestaaende af Statens og Københavns Kommunes Repræsentanter, udtaler sig for en Indlemelse af Frederiksberg Kommune i København som den rationelle Løsning. Jeg udtaler som min Opfattelse: formentlig den eneste rationelle Løsning. Det er ganske enestaaende Forhold, saaledes som der her er Tale om, at have en selvstændig Kommune liggende midt inde i en anden Kommune med alle de Hindringer for en naturlig og hensigtsmæssig Bydannelses, som heraf følger. Og det er ikke blot et økonomisk